

Tevhîd'i Bozan Şeyler

— Polat Akyol · 02 Eylül 2021

TEVHÎD'İ BOZAN ŞEYLER Mukaddime: Rahmân ve Rahîm olan Allâh'ü Teâlâ'nın Adıyla...

Hamd, Allâh'a mahsustur. O'na hamd eder, O'ndan yardım ve mağfîret dileriz. Nefislerimizin şerrinden ve amellerimizin kötülüğünden O'na sığınırız. O'nun hidâyete erdirdiğini hiç kimse sapıramaz, sapırdığını ise hiç kimse hidâyete erdiremez. Şehâdet ederim ki, Allâh'tan başka ibâdete lâyık hiçbir ilâh yoktur. Ve yine şehâdet ederim ki, Muhammed aleyhisselâm O'nun kulu ve Rasûlü'dür...

Bundan sonra:

Sevgili okuyucular; Allah-u Teâlâ'nın sakındırdığı büyük günahlar çoktur. Kur'an ve Sahih Sünnet o günahları işlemekten sakındırmak ve o günahları işleyen kimselere verilecek ceza hakkında birçok nas gelmiştir.

1) Allah'a şirk koşmak ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدِ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا﴾

(1) Allah Subhanehu ve Teâlâ şöyle buyuruyor:

“Şüphesiz ki, Allah kendisine bir şeyin ortak koşulmasını asla bağışlamaz! Bunun dışında kalan (günah)ları ise dilediği kimseler için bağışlar. Allah'a şirk koşan kimse andolsun ki, büyük bir günah işleyerek iftira etmiş olur.” (Nisâ: 4/48)

(2) Allah Subhanehu ve Teâlâ şöyle buyuruyor:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾

“Şüphesiz ki, Allah kendisine bir şeyin ortak koşulmasını asla bağışlamaz! Bunun dışında kalan (günah)ları ise dilediği kimseler için bağışlar. Allah'a şirk koşan kimse andolsun ki, uzak bir sapıklıkla sapmıştır.” (Nisâ: 4/116)

2) Faiz yemek Allah (Azze ve Celle) kitabında faiz yiyenlerin dışında hiç kimseye savaş ilan etmemiştir!

(3) Allah-u Teâlâ şöyle buyuruyor:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ (٢٧٩) فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا ﴿٢٨٠﴾ ﴿يَحْرَبِ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِنْ تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُؤُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ﴾

“Ey iman edenler! Allah'tan korkun! Eğer mü'min iseniz (ana paradan) geri kalan faizi terk edin! Eğer böyle yapmazsanız, Allah ve Rasülü tarafından size savaş açıldığını bilin! Eğer tevbe edip vazgeçerseniz, ana sermayeniz sizindir. Ne haksızlık etmiş, ne de haksızlığa uğramış olursunuz.” (Bakara: 2/278, 279)

(4) Cabir bin Abdullah (Radiyallahu Anhum) şöyle dedi:

Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem), faiz yiyene ve yedirene, faizi yazana ve şahid olana lanet etti ve şöyle buyurdu:

“Onlar (günahta) eşittirler!” (Müslim 1598/106)

(5) Abdullah ibni Mes'ud (Radiyallahu Anh) şöyle dedi:

Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurdu:

“Faiz yetmiş üç kısımdır! En basiti kişinin annesiyle nikâhlanması (yani zina etmesi) gibidir! Faizin en kötüsü ise, Müslüman bir kimsenin ırzına/namusuna dil uzatmak gibidir!” (Hâkim Müstedrek 2/37, Albânî Sahihu'l-Cami' 3533)

(6) Abdullah bin Hanzala (Radiyahallahu Anh) şöyle dedi:

Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurdu:

“Kişinin bilerek yediği bir dirhem faiz, otuz üç defa zina etmesinden daha kötüdür!” (Ahmed bin Hanbel Müsned 5/225, Albânî Sahihu'l-Cami' 3375)

(7) Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurdu:

“Faiz çokluk getirse bile şüphesiz ki, sonunda bir azlık olacaktır!” (Hâkim Müstedrek 2/37, Albânî Sahihu'l-Cami' 3542)

3) Namazı terk etmek (8) Allah-u Teâlâ şöyle buyuruyor:

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ

“Muhakkak ki, mü'minler felaha ermişlerdir. Onlar ki, namazlarında huşu içindedirler.” (Müminûn: 23/1, 2)

(9) Allah-u Teâlâ şöyle buyuruyor:

مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ

“Hepiniz topluca Allah'a yönelin ve Allah'tan korkun! Namazı kılın ve müşriklerden olmayın!” (Rûm: 30/31)

(10) Allah Subhanehu ve Teâlâ şöyle buyuruyor:

﴿مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ﴾ ﴿٤٢﴾ قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ ﴿٤٣﴾

“Sizi şu yakıcı ateşe sokan şey nedir? Onlar da şöyle cevap verirler; Biz namaz kılanlardan değildik!” (Müddessir: 74/42, 43)

(11) Ummu Eymen (Radiyahallahu Anha) şöyle dedi:

Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurdu:

لَا تَتْرُكِ الصَّلَاةَ مُتَعَمِّدًا فَإِنَّهُ مَنْ تَرَكَ الصَّلَاةَ مُتَعَمِّدًا، فَقَدْ بَرَّتَ مِنْهُ ذِمَّةُ اللَّهِ وَرَسُولِهِ

“Namazı kasten terk etme! Şüphesiz ki, kim namazı kasten terk ederse, Muhakkak ki, Allah'ın ve Rasulü'nün zimmeti o kimseden beri olmuştur!” (Ahmed bin Hanbel Müsned, Beyhaki, Tergîb ve Terhîb 1/529)

(12) Ebu'd-Derda (Radiyahallahu Anh) şöyle dedi:

Halilim (candan dostum) Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) şöyle tavsiyede bulundu:

“Parça parça kesilsen de, yakılsan da Allah'a hiçbir şeyi ortak koşma! Farz namazı kasten terk etme! Kim farz namazı kasten terk ederse, Allah'ın zimmeti o kimseden beri olmuştur! İçki de içme! Kuşkusuz ki, içki bütün şerrin anahtarıdır!” (İbni Mace 4034, Buhari Edebu'l-Müfred 18, Tergîb ve Terhîb 1/523, Albânî İrvâu'l-Ğalîl Fî Tahrîci Ehâdîsi Menari's-Sebîl 7/8991)

(13) Enes bin Malik (Radiyahallahu Anh) şöyle dedi:

Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurdu:

مَنْ تَرَكَ الصَّلَاةَ مُتَعَمِّدًا، فَقَدْ كَفَرَ جِهَارًا

“Kim, namazı kasten terk ederse muhakkak ki, açıkça küfre girmiştir!” (Heysemi Mecmau'z-Zevaid

1/295, Taberanî Mucemu'l-Evsad, Tergîb ve Terhîb 1/524)

(14) Cabir (Radiyahallahu Anh) şöyle dedi:

Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurdu:

إِنَّ بَيْنَ الرَّجُلِ، وَبَيْنَ الشِّرْكِ، وَالْكَفْرِ تَرْكُ الصَّلَاةِ

“Şüphesiz ki, namazı terk etmek, kişi ile şirk ve küfür arasındadır.” (Müslim 82/134, Ebu Davud 4678, Tirmizi 2752, İbni Mace 1078)

(15) Cabir (Radiyahallahu Anh) şöyle dedi:

Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurdu:

بَيْنَ الْكُفْرِ، وَالْإِيمَانِ تَرْكُ الصَّلَاةِ

“Küfür ile imanın arasında namazın terki vardır!” (Tirmizi 2751)

(16) Enes bin Malik (Radiyahallahu Anh) şöyle dedi:

Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurdu:

لَيْسَ بَيْنَ الْعَبْدِ، وَالشِّرْكِ إِلَّا تَرْكُ الصَّلَاةِ، فَإِذَا تَرَكَهَا، فَقَدْ أَشْرَكَ

“Kul ile şirk arasında ancak namazın terki vardır. (Kul) namazı terk ettiği vakit andolsun ki, şirk işlemiş olur!” (İbni Mace 1080, Tirmizi 2753)

(17) Abdullah bin Bureyde (Radiyahallahu Anh) şöyle dedi:

Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurdu:

الْعَهْدُ الَّذِي بَيْنَنَا، وَبَيْنَهُمُ الصَّلَاةُ، فَمَنْ تَرَكَهَا، فَقَدْ كَفَرَ

“Bizimle onlar arasındaki ahit, namazdır. Kim, namazı terk ederse, muhakkak ki, küfre girmiş olur!” (Ahmed bin Hanbel Müsned 5/346, Tirmizi 2756, Nesei 462, İbni Mace 1079, Hakim 1079)

(18) Abdullah bin Şakik el-Ukayli (Rahmetullahi Aleyh) şöyle dedi:

كَانَ أَصْحَابُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يَرَوْنَ شَيْئًا مِنَ الْأَعْمَالِ تَرْكُهُ كُفْرٌ؛ غَيْرَ الصَّلَاةِ

“Muhammed (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)’in ashabı, namazın dışında amellerden hiçbirinin terki için küfrü görmüyorlardı!” (Tirmizi 2757, İmam Munziri et-Tergîb ve't-Terhîb 1/522)

(19) Nevfel bin Muaviye (Radiyahallahu Anh) şöyle dedi:

Nebi (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurdu:

“Kim bir namazı kaçırırsa, o ailesini ve malını kaybetmiş gibidir.” (İbni Hibban, İmam Munziri et-Tergîb ve't-Terhîb 1/532)

(20) Abdullah ibni Mes'ud (Radiyahallahu Anh) şöyle dedi:

مَنْ تَرَكَ الصَّلَاةَ فَلَا دِينَ لَهُ

“Kim namazı terk ederse, onun dini yoktur!” (Mervezi Ta'zimu Kadri's-Salah 936, 937, Tergîb ve Terhîb 1/530)

(21) Ömer bin el-Hattab (Radiyahallahu Anh) şöyle dedi:

لَا حَظَّ فِي الْإِسْلَامِ لِمَنْ تَرَكَ الصَّلَاةَ

“Namazı terk eden kişinin, İslam'dan bir nasibi yoktur!” (Malik Muvatta 1/51, İbni Ebi Şeybe İman 103)

(22) Ebu'd-Derda (Radiyahallahu Anh) şöyle dedi:

لَا إِيْمَانَ لِمَنْ لَا صَلَاةَ لَهُ، وَلَا صَلَاةَ لِمَنْ لَا وُضُوءَ لَهُ

“Namazı olmayan kişinin, imanı yoktur! Abdesti olmayan kişinin de namazı yoktur!” (İbni Abdilberr et-Temhid 4/226, Tergîb ve Terhîb 1/530)

(23) Nebi (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurdu:

أَنَّ تَارَكَ الصَّلَاةَ كَافِرٌ

“Namazı terk eden, kafirdir!” (İmam Munziri Tergîb ve Terhîb 1/530)

4) Zekatı vermemek (24) Allah Subhanehu ve Teâlâ şöyle buyuruyor:

﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ﴾

“Namazı kılın, zekâtı verin ve rukû edenlerle beraber rukû edin!” (Bakara: 2/43)

(25) Allah Subhanehu ve Teâlâ şöyle buyuruyor:

﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَيَالُوا الدِّينَ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
﴿وَالْمَسَاكِينَ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنتُمْ مُّعْرِضُونَ﴾

“Hatırla bir zamanlar Biz İsrail oğullarından şöyle bir söz almıştık; Allah’tan başkasına kulluk etmeyeceksiniz, babaya, anneye yakınlarla, yetimlere, yoksullara iyilik edeceksiniz! İnsanlara da güzel söz söyleyin! Namazı kılın! Zekâtı verin! Sonra siz, pek azınız hariç, döndünüz; hala da yüz çeviriyorsunuz!” (Bakara: 2/83)

(26) Ebu Hureyre (Radiyahallahu Anh) şöyle dedi:

Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurdu:

“Herkim Allah kendisine mal verir de o malın zekatını vermezse, kıyamet gününde zekatı verilmeyen o mal, sahibi için çok zehirli bir yılan şekline dönüşür! Bu yılanın iki gözü üstünde de iki nokta vardır! Bu azgın yılan kıyamet gününde mal sahibinin boynuna gerdanlık yapılır! Sonra yılan ağzı ile sahibinin çenesini iki tarafından yakalar! Sonra; ben senin çok sevdiğin malınım, ben senin hazinenim der!”

(27) Ebu Hureyre (Radiyahallahu Anh) dedi ki:

Sonra, Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) Âl-i İmran Suresi 180. ayeti okudu:

“Allah’ın kereminden kendilerine verdiği cimrilik edenler, onu kendileri için hayırlı sanmasınlar. Bilakis o, kendileri için şerlidir! Cimrilik ettikleri şeyler, kıyamet günü onların boyunlarına dolandırılacaktır! Göklerin ve yerin mirası Allah’ındır. Allah yaptıklarınızı haber alandır.” (Buhari 1329, Nesei 2481, Beyhaki 7/4, Begavi 1560)

(28) Ebu Hureyre (Radiyahallahu Anh) şöyle dedi:

Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) vefat ettiği zaman, Ebu Bekir (Radiyahallahu Anh) halife oldu. Arap kabilelerinden bazıları küfre dönüp irtidat ettiler. Ebu Bekir (Radiyahallahu Anh)’da onlara karşı ordu göndermeye başladığında, Ömer (Radiyahallahu Anh), Ebu Bekir (Radiyahallahu Anh)’a şöyle dedi:

–Sen bu insanlarla nasıl savaşırısın? Oysa Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurdu:

–“Ben insanlar La İlahe İllallah deyinceye kadar onlarla savaşmakla emrolundum. Kim bu sözü söylese o kimse İslam’ın hukuku dışında benden malını ve canını korumuş olur. (Haddi gerektirmeyen günahlarının) hesabı ise Allah’a aittir!”

Ebu Bekir (Radiyahallahu Anh)’da şöyle dedi:

–Allah’a yemin ederim ki, ben namaz ile zekat vermenin arasını ayıran kimselerle savaşırım! Kuşkusuz ki, zekat malın üzerindeki bir haktr! Vallahi onlar, Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)’e zekat olarak verdikleri dişi oğlağı bana vermezlerse, o dişi oğlağı vermeleri için elbette onlarla savaşırım! Bunun üzerine Ömer (Radiyahallahu Anh)’da şöyle dedi:

–Vallahi bu savaş isteği Allah’ın Ebu Bekir (Radiyahallahu Anh)’ın gönlünü açmasından başka bir şey

değildi, ben bildim ki bu bir haktır! (Buhari 1325, Müslim 20/32, Ebu Davud 1556, Nesei 2442, Tirmizi 2607, İbni Hibban 216, İbni Mende İman 215, Abdurrezzak 18718, Beyhaki 4/104, Ahmed bin Hanbel Müsned 2/528)

5) Güç yetirilebildiği halde hacca gitmemek (29) Allah Subhanehu ve Teâlâ şöyle buyuruyor:

﴿وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا﴾

“Yoluna gücü yetenlerin o evi hacetmesi, Allah’ın insanlar üzerindeki bir hakkıdır.” (Âli İmran: 3/97)

(30) Ebu Hureyre (Radiyahallahu Anh) şöyle dedi:

Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurdu:

“Allah Azze ve Celle’nin elçisi üçtür. (Allah’ın Yolunda) savaşa giden Mücahid, Hacca giden ve Umre yapan kişi.” (Nesei 2615, 3107, İbni Huzeyme, İbni Hibban, Tergib ve Terhib 2/556)

(31) Abdullah ibni Ömer (Radiyahallahu Anhuma) şöyle dedi:

Nebi (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurdu:

“Allah’ın Yolunda savaşa giden Mücahid ve Beytullah’a Hac ve Umre yapmak için giden kimseler, Allah’ın elçileridir. Allah onları davet etmiş onlar da Allah’a icabet etmişlerdir. Eğer onlar Allah’a dua ederlerse, Allah onlara icabet eder. Eğer onlar Allah’tan bağışlanmalarını isteseler, Allah da onları bağışlar.” (İbni Hibban, İbni Mace 2893, Nesei, Beyhaki, İbni Huzeyme, Tergib ve Terhib 3/135)

(32) Ebu Said el-Hudri (Radiyahallahu Anh) şöyle dedi:

Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurdu:

“Allah Azze ve Celle şöyle buyurdu; Kuşkusuz ki, vücuduna sıhhat verdiğim ve geçimini bollaştırdığım bir kul, bu vaziyette üzerinden beş sene geçtiği halde beni ziyarete (Kabe’ye) gelmezse, muhakkak ki, mahrumdur!” (İbni Hibban Mevarid 960, İbni Hibban İhsan 3695, Ebu Ya’la 1031, Abdurrezzak Musannef 5/13, Beyhaki Sunenu’l-Kubra 5/262, Hatib Tarih 8/318, Tergib ve Terhib 3/48, 49, Albânî Silsiletu’l-Ehâdîsi’s-Sahîha 1662)

Hadiste geçen ‘mahrumdur’ kelimesinin hakkında alimler şöyle demişlerdir:

“Bir şeye sahip olamayan, istediği bir şeyi elde edemeyen, yoksun. Bir şeyden mahrum edilmiş, yoksun, hissesiz ve nasibsiz demektir! Yani Kabe’ye gitmeye maddi ve manevi imkanı olduğu halde gitmeyen kişi, Allah (Azze ve Celle)’nin rahmetinden, fadlından, kereminden, cennetinden ve bütün nimetlerinden mahrumdur!”

6) Babaya ve Anneye asi olmak (33) Allah-u Teâlâ şöyle buyuruyor:

﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَيَالِ الْوَالِدِينَ إِحْسَانًا وَإِمَّا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أُفٍّ وَلَا تَنْهَرْهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا وَاخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الْوَقْلِ لَهُمَا ذُلٌّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْنِي إِنَّ رَحْمَتَكَ رَحِيمَةٌ وَرَبِّ ارْحَمْنِي إِنَّ رَحْمَتَكَ رَحِيمَةٌ﴾

“Rabbin, sadece kendisine kulluk etmenizi, babanıza ve annenize de iyi davranmanızı kesin bir şekilde emretti! Onlardan biri veya her ikisi senin yanında yaşlanırsa, kendilerine öf! bile deme! Onları azarlama! İkisine de güzel söz söyle! Onları esirgeyerek alçak gönüllülükle üzerlerine kanat ger ve: Rabbin! Küçüklüğümde onlar beni nasıl yetiştirmişlerse, şimdi de Sen onlara (öyle) rahmet et (diyerek dua et!)” (İsrâ: 17/23, 24)

(34) Allah-u Teâlâ şöyle buyuruyor:

﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا﴾

“Biz insana, babasına annesine, en güzel bir biçimde davranmasını emrettik.” (Ankebût: 29/8)

(35) Allah-u Teâlâ şöyle buyuruyor:

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْتًا عَلَى وَهْنٍ وَفَصَّالَةٌ فِي عَمَلَيْنِ أَنْ اشْكُرْ لِي وَوَالِدَيْكَ إِلَيَّ الْمَصِيرُ

“Biz insana, babasına ve annesine (en güzel bir biçimde davranmasını) emrettik! Çünkü annesi onu nice sıkıntılara katlanarak taşımıştır! Sütten kesilmesi de iki yıl içinde olur. O halde Bana, babana ve annene şükret! Dönüş Banadır.” (Lokmân: 31/14)

(36) Abdullah ibni Amr (Radiyahallahu Anh) şöyle dedi:

Nebi (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurdu:

رضا الرَّبِّ فِي رِضَا الْوَالِدِ، وَسَخَطُ الرَّبِّ فِي سَخَطِ الْوَالِدِ

“Rabb’in rızası, babanın rızasındadır! Rabb’in gazabı da, babanın gazabındır!” (Tirmizi 1962, İbni Hibban 2026, Hakim 4/151, 152, Buhari Edebu’l-Müfred 2, Albânî Silsiletu’l-Ehâdîsi’s-Sahîha 516)

(37) Ata bin Yesar (Rahmetullahi Aleyh) şöyle dedi:

Bir adam, Abdullah ibni Abbas (Radiyahallahu Anhuma)’ya gelerek şöyle dedi:

Kuşkusuz ki, ben bir kadına talip oldum ve benimle nikâhlanmayı kabul etmedi! Sonra başka birisi ona talip oldu ve onunla nikâhlanmak istedi! Bende bunun üzerine o kadını kışkırdım ve onu öldürdüm!

Benim için tevbe var mı? Abdullah ibni Abbas (Radiyahallahu Anhuma) o adama şöyle dedi:

“Annen hayattamı?” Adam:

Hayır, dedi. Abdullah ibni Abbas (Radiyahallahu Anhuma) şöyle dedi:

“Aziz ve Celil olan Allah’a tevbe et ve gücün yettiği kadar da Allah’a yaklaş!” Ata bin Yesar (Rahmetullahi Aleyh) şöyle dedi:

Bunun üzerine ben, Abdullah ibni Abbas (Radiyahallahu Anhuma)’nın yanına gittim ve şöyle sordum:

O adamın annesinin hayatta olup olmadığını niçin sordun? Abdullah ibni Abbas (Radiyahallahu Anhuma) bana şöyle cevap verdi:

“Kuşkusuz ki, ben kişiyi annesine iyilikte bulunmaktan daha fazla Aziz ve Celil olan Allah’a yaklaştıracak bir amel bilmiyorum!” (Buhari Edebül-Müfred 4)

(38) Adamın biri, Ömer (Radiyahallahu Anh)’a gelerek bir adamı öldürdüğünü söyledi ve ne yapması gerektiğini sordu? Ömer (Radiyahallahu Anh)’da o adama, annen sağ mı? diye sordu. Adam:

Hayır, annem sağ değil, dedi. Bu sefer Ömer (Radiyahallahu Anh) o adama baban sağ mı? diye sordu.

Adam:

Evet, dedi. Ömer (Radiyahallahu Anh) ona şöyle dedi:

Babana iyilik ve ihsanda bulun! Eğer bu adamın annesi hayatta olsaydı ve bu adam da annesine iyilik ve ihsanda bulunsaydı, cehennem ateşinin ona asla dokunmayacağını umardım. (İbni Receb Câmiu’l-Ulûm ve’l-Hikem 163, Buhari Edebü’l-Müfred 1/8)

(39) Ebu Musa el-Eş’arî (Radiyahallahu Anh)’ın oğlu Ebu Burde (Radiyahallahu Anh) şöyle dedi:

“Abdullah ibni Ömer (Radiyahallahu Anhuma), Yemenli bir adamı sırtında annesini taşıyarak ve Kâbe’yi tavaf ederken şöyle dediğine şahid oldu:

Kuşkusuz ki, ben annemin zelil bir devesiyim! Kuşkusuz ki, annemin bineği usansa da ben asla usanmam! Sonra o Yemenli adam şöyle dedi:

Ey Abdullah ibni Ömer! Annemin hakkını ödemiş oldum mu? Abdullah ibni Ömer (Radiyahallahu Anhuma)'da ona şöyle dedi:

Hayır! Annenin tek bir 'ah' çekmesini dahi karşılayamadın!" (Buhari Edebü'l-Müfred 11, Beyhakî Şuabu'l-İman 55, Ahmed bin Hanbel Müsned, Abdullah bin Mubarek el-Birru ve's-Sıla)

(40) Abdullah bin Amr (Radiyahallahu Anh) şöyle dedi:

Nebi (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurdu:

"Babasına ve annesine asi olan, yaptığı iyiliği başa kakan, devamlı içki içen ve sihre inanan kişi cennete giremez!" (Nesei 5577, 5639)

(41) Ebu Hureyre (Radiyahallahu Anh) şöyle dedi:

Nebi (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurdu:

"Burnu yerde sürünsün, burnu yerde sürünsün, burnu yerde sürünsün!

Sahabeler:

-Ya Rasulallah! Kimin? dediler. Nebi (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurdu:

"Babasına annesine, ikisinden birine yahut her ikisine birden ihtiyarlık zamanlarına yetişip de cennete giremeyen kimsenin." (Müslim 2551/9, Buhari Edebü'l-Müfred 21)

7) Sihir yapmak Sihirle uğraşan kişi kâfirdir.

(42) Allah-u Teâlâ şöyle buyuruyor:

وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَانُ وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنزِلَ عَلَى الْمَلَائِكَةِ بِتَابِلِ
هَازُوتَ وَمَا زُوتَ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا

"Süleyman büyü yapıp kâfir olmadı! Lakin şeytanlar kâfir oldular! Çünkü insanlara sihri ve Babil'de Harut ve Marut isimli iki meleğe indirilene öğretiyorlardı! Hâlbuki o iki melek herkese: Biz ancak fitne/imtihan için gönderildik! Sakın kâfir olmayasınız, demeden hiç kimseye (sihir bilgisini) öğretmezlerdi." (Bakara: 2/102)

(43) Rasulallah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurdu:

مَنْ أَتَى عَرَّافًا أَوْ كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ

"Kim bir Arrafa/falçıya veya kahine gider ve onun sözlerini doğrularsa Muhammed'e indirilene (yani dini) inkar eder, küfre girer." (Ahmed bin Hanbel Müsned No: 9541, 2/429, Albânî Sahihu'l-Cami' 5939)

(44) Rasulallah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurdu:

مَنْ أَتَى عَرَّافًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً

"Kim bir Arrafa/falçıya gider ve ona bir şey sorarsa kırk gece (gün) namazı kabul olmaz!" (Müslim 2230/125)

8) Cana kıymak (45) Allah-u Teâlâ şöyle buyuruyor:

﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا﴾

"Herkim bir mü'mini kasten öldürürse onun cezası, içinde ebedi kalacağı cehennemdir! Allah ona gazap etmiş, lanet etmiştir ve onun için büyük bir azap hazırlamıştır!" (Nisâ: 4/93)

(46) Ebu'd-Derda (Radiyahallahu Anh) şöyle dedi:

Rasulallah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)'i işittim şöyle buyuruyordu:

"Allah'a şirk koşmuş olarak ölen kişi ile bir mü'mini kasten öldüren kimse dışında Allah'ın her günahı mağfiret etmesi umulur." (Ebu Davud 4270, İbni Hibban Mevarid 51, Albânî Mişkat 3468)

(47) Abdullah bin Amr bin el-Âs (Radiyahallahu Anh) şöyle dedi:

Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurdu:

“Nefsim elinde olan Allah’a yemin ederim ki, bir mü’minin haksız olarak öldürülmesi günah olarak Allah’ın katında dünyanın yok olmasından daha büyüktür! Allah’ın katında dünyanın zevali/yok olması, Müslümanın öldürülmesinden daha değersizdir!” (Nesei 3997)

(48) Abdullah ibni Ömer (Radiyahallahu Anhuma) şöyle dedi:

Nebi (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurdu:

مَنْ حَمَلَ عَلَيْنَا السِّلَاحَ فَلَيْسَ مِنَّا

“Bize silah taşıyan/çeken kimse bizden değildir!” (Buhari 14/6722, Müslim 98/161, Begavi 2565)

Hâtîme: Hamd âlemlerin rabbi olan Allâh’a mahsustur. Salât ve selâm yaratılmışların en hayırlısı Muhammed sallallâhu aleyhi ve sellem’in, âlinin ve ashabının üzerine olsun.

Yardım ve başarı, izzet ve şeref Allâh’tandır.

O, her şeyin en iyisini bilendir.

Muvahhid Kullara Selâm Olsun.

Polat Akyol

KAYNAK :

SAHİH HADİSLER

KUR'AN VE SAHİH SÜNNET